

Oakland 19. November

Kjære Børn!

Guds Fred

jeg modtog Dit Brev i Dag
Emma og hun modtoget et før
hvorfor Du vere Hjertelig takket
det er meget forunderlig at faae
Beetkrab om ens Døel som man
saa got kjendes og holder af
jeg kunne ikke holde mine
Taaeren tilbage, skjønt vi viste
den snart ville komme Døden
det er sjelden at nogen then
helbredet af den Sygdom
men naar vi betragter den
saa er den saa mørk og kold
men lad os gaae den forbi
og skue ind i Evigheden i
de lyse Boliger som Gud har
beret for Dem som ham

Elsker og vi haaber, du Gud
har givet Tina saa lang
betering: thid at hun
er gaaet ind til en bedre Hvile
hvor vi alle dersom som vi vil
her i tiden anse Jesus som
vor Frelser kan mødes med vore
kjere som er gaaet forud for
os for aldrig mere at skilles i Ewig
glæde hvor der ikke er Sjind
eller Sorg og vor ingen Taare
mere skal faldes sig Farvel til
Tines kjere Datter paa Gjen
sigt jeg ved hvor det er
haardt at miste Dem som
man Elsker saa høit men
vi har at Høre os i under
Guds Villie og ved at han

gjør alting vel, i elske os og
ikke ^{kan} seer det og foribues
det sica er det mange gange
at Gud mindes os om ham
og mangler os til at komme
nemmere til ham.

der er en Ting jeg vil bede Dig
om Emma og det er at Du
ikke tager noget af hendes
kleder for den Sygdom er
sica Smittion.

hvorledes er det med Dig
Jens Du kunde gjerne
lade et par Ord gaae her
op engang imellem. jeg
er glad ved at Fine havde
sin Moder hos sig i Suedens
Stund. hils hende fra mig
det er ogsaa haert for hende
kun denier heller ikke gaa
Proser her i Norden